

จากแผนภาพอธิบายได้ว่า ระบบและกลไกบริหารหลักสูตรของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีกำหนดขึ้นบนพื้นฐานของระบบ CSIPOCF คือ C (Context) = บริบทของมหาวิทยาลัย S (Suppliers) = บุคคลหรือหน่วยงานที่ส่งนักเรียน นักศึกษา และสังคมที่สนับสนุนมหาวิทยาลัยเพื่อนำไปสู่การพัฒนาหลักสูตรและปรับปรุงหลักสูตร I (Input) = ปัจจัยนำเข้าที่เป็นปัจจัยในการบริหารมหาวิทยาลัย P (Process) = กระบวนการบริหารมหาวิทยาลัยตามปัจจัยนำเข้า O (Output) = ผลผลิต ผลที่เกิดจากการบริหารมหาวิทยาลัยของผู้บริหารสถาบัน C (Customers) = ผู้ที่ได้รับผลจากระบบและกลไกการพัฒนาหลักสูตรและปรับปรุงหลักสูตร F (Feedback) ผลสะท้อนกลับ หรือการให้ข้อมูล หรือความคิดเห็นในการดำเนินงานในแต่ละขั้นตอนเพื่อนำไปปรับปรุงระบบและกลไกให้มีประสิทธิภาพในรอบปีถัดไป

ก. ระบบการพัฒนา/ปรับปรุงหลักสูตร

มหาวิทยาลัยโดยสำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียนร่วมกับสาขาวิชาและคณะดำเนินการตามระบบพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตร ดังนี้

1. บริบทของมหาวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี เป็นสถาบันอุดมศึกษา กลุ่ม ข คือ สถาบันที่เน้นการผลิตบัณฑิตปริญญาตรี และมีพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัย พ.ศ. 2547 กำหนดเป็นสถาบันอุดมศึกษาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ตั้งอยู่ในสภาพแวดล้อมที่ดี การคมนาคมสะดวก มหาวิทยาลัยจัดให้มีการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน และสภาพแวดล้อมภายนอก กำหนดเป็นทิศทางการพัฒนามหาวิทยาลัย ประกอบด้วย ปรัชญา วิสัยทัศน์ พันธกิจ อัตลักษณ์ และเอกลักษณ์ของมหาวิทยาลัย

2. ผู้ส่งมอบ

ผู้ส่งมอบที่สำคัญของระบบและกลไกพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรตามนโยบายของมหาวิทยาลัยเพื่อนำไปสู่การปฏิบัติ ประกอบด้วย

2.1 นโยบายด้านผลิตบัณฑิต กำหนดไว้ว่า ให้มหาวิทยาลัยเป็นหน่วยผลิตบัณฑิตตามพันธกิจของมหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547 โดยคำนึงถึงเกณฑ์มาตรฐานการอุดมศึกษาและเกณฑ์มาตรฐานที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้กระบวนการผลิตบัณฑิตมีคุณภาพตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2545 ทั้งนี้เป็นไปตามนโยบายของสภามหาวิทยาลัยซึ่งถ่ายทอดลงสู่ผู้บริหารสูง เพื่อผู้บริหารระดับสูงถ่ายทอดสู่ผู้บริหารทุกระดับเพื่อนำไปสู่การปฏิบัติในระดับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วย สำนัก สถาบัน คณะ สาขาวิชา ผู้สอน และเจ้าหน้าที่ฝ่ายสนับสนุน นำมาสู่การจัดทำแผนกลยุทธ์ แผนปฏิบัติการ และโครงการเพื่อขับเคลื่อนให้พันธกิจด้านการผลิตบัณฑิตบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้

2.2 ผู้ใช้บัณฑิต ถือเป็นหน่วยส่งมอบความต้องการการใช้บัณฑิตที่เป็นผลผลิตจากการพัฒนาและการปรับปรุงหลักสูตรที่นำไปสู่กระบวนการผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพสำเร็จการศึกษาแล้วมีงานทำ เป็นที่ต้องการของตลาดแรงงานและเป็นทรัพยากรที่มีคุณค่ากลายเป็นกำลังที่สำคัญของประเทศ

ผู้ส่งมอบมีส่วนสำคัญในการพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตร เนื่องจากปัจจัยการเปลี่ยนแปลงและการคงอยู่ของสิ่งเหล่านี้ เป็นกลไกขับเคลื่อนให้การพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรมีความต่อเนื่อง ทันสมัยและได้ผลผลิตอย่างมีคุณภาพตามที่สังคมต้องการ

3. ปัจจัยนำเข้า

ปัจจัยนำเข้าของระบบกลไกพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตร คือ 1) แผนยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยที่เกิดจากการสังเคราะห์แผนการศึกษาแห่งชาติฉบับที่ 11 แผนเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 แผนการพัฒนาจังหวัด 2) แผนผลิตบัณฑิต ที่ประกอบด้วย แผนการวิเคราะห์สถานการณ์และแนวโน้มการผลิตบัณฑิตที่เป็นผลจากการพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตร แผนอัตรากำลังสายวิชาการรวมถึงอัตรากำลังสายสนับสนุน แผนการพัฒนาตำแหน่งทางวิชาการ แผนเพิ่มคุณวุฒิทางการศึกษา แผนรับนักศึกษา นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตจังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดใกล้เคียง

4. กระบวนการ

ระบบและกลไกการพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตร ที่เน้นผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง (desirable result) ในรูปแบบของคุณลักษณะหรือสมรรถนะบัณฑิตในด้านความรู้และทักษะของผู้เรียนเป็นปลายทางของการพัฒนา ผู้เรียน โดยคำนึงถึงเกณฑ์มาตรฐานการอุดมศึกษาและเกณฑ์มาตรฐานที่เกี่ยวข้อง รวมถึงเกณฑ์การประกันคุณภาพในองค์ประกอบที่เกี่ยวกับการบริหารหลักสูตร โดยการดำเนินงานตามกระบวนการ ดังนี้

4.1 ขั้นการวางแผน (Plan)

ก. ระดับหลักสูตร ดำเนินการดังนี้

(1) การพัฒนาหรือการปรับปรุงหลักสูตรที่มีผลกระทบต่อโครงสร้างของหลักสูตร หรือมีการปรับปรุงหลักสูตรเมื่อครบรอบ อาจารย์ประจำหลักสูตรต้องศึกษาวิจัยและวิเคราะห์ผู้มีส่วนได้เสียเพื่อศึกษาความต้องการและความสนใจของผู้มีส่วนได้เสียแล้วนำมากำหนดหรือออกแบบเนื้อหาของหลักสูตร และมีองค์กรวิชาชีพเข้าร่วมการพัฒนาหลักสูตร (ถ้ามี) กรณีการปรับปรุงหลักสูตรเล็กน้อยที่ไม่มีผลกระทบต่อโครงสร้างหลักสูตร ไม่จำเป็นต้องศึกษาวิจัย สามารถปรับปรุงได้ด้วยการใช้แบบฟอร์ม สมอ. 08

(2) วิพากษ์หลักสูตรโดยคณะกรรมการ และผู้ทรงคุณวุฒิ ทั้งนี้ควรเป็นผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญในศาสตร์นั้น ๆ หรือศาสตร์ที่เกี่ยวข้องอย่างน้อย 2 คน

4.2 ขั้นปฏิบัติ (Do)

เป็นการควบคุม ติดตามให้การดำเนินงานของมหาวิทยาลัยให้เป็นไปตามแผน โดยผ่านระบบบริหารจัดการของมหาวิทยาลัยโดยสำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน คณะ หลักสูตร และดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลหลักสูตรเป็นระบบฐานข้อมูลย้อนหลัง เพื่อให้สอดคล้องกับเกณฑ์ประกันคุณภาพการศึกษาใหม่ ปีการศึกษา 2557 เพื่อใช้ในการดำเนินงาน (Common Data Set)

4.2.1 ระดับหลักสูตร และระดับคณะ

หลักสูตรและคณะร่วมดำเนินการกับสำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียนในฐานะหน่วยงานกลางของมหาวิทยาลัยที่รับผิดชอบการดำเนินการพัฒนาปรับปรุงหลักสูตร

4.2.2 ระดับมหาวิทยาลัย

สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียนเป็นหน่วยงานกลางของมหาวิทยาลัยรับนโยบายจากมหาวิทยาลัยเพื่อกำหนดระบบและกลไกการพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรฯ โดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเป็นเครื่องมือในการบริหารจัดการในบางหน้าที่

4.3 ขั้นตรวจสอบ (Check)

ทั้งระดับหลักสูตร คณะ และมหาวิทยาลัย จัดให้มีการควบคุม การติดตามตรวจสอบการดำเนินงานตามแผนเป็นระยะ ๆ อย่างต่อเนื่องเพื่อสนับสนุนและให้ความช่วยเหลือ

4.4 ขั้นปรับปรุง (Act)

ทั้งระดับหลักสูตร คณะ และมหาวิทยาลัย มีการประเมินความสำเร็จตามแผนและระบบ แล้วนำผลการประเมินมาปรับปรุงการดำเนินงานตามข้อเสนอแนะ และส่งข้อมูลผลการดำเนินงานผ่านคณะกรรมการบริหารวิชาการและคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัย แล้วทบทวนการปรับปรุงผลการประเมิน สรุบบทเรียนที่ได้รับเพื่อเป็นแนวปฏิบัติที่ตร พร้อมเผยแพร่ผลการดำเนินงานต่อสาธารณชน

5. ผู้ใช้บริการ

มหาวิทยาลัยคำนึงถึงผู้ใช้ผลผลิตของมหาวิทยาลัย คือ ความเชื่อมั่นของสาธารณชนต่อการดำเนินงานการพัฒนาและการปรับปรุงหลักสูตรของมหาวิทยาลัยเพื่อผลผลิตของบัณฑิตที่มีคุณภาพ

6. ผลผลิต/ผลลัพธ์

ผลการบริหารของกระบวนการพัฒนาและการปรับปรุงหลักสูตรส่งผลต่อการบริหารจัดการด้านการผลิตบัณฑิตของหลักสูตร ซึ่งส่งผลต่อการบริหารจัดการระดับคณะ และระดับมหาวิทยาลัยในภาพรวม อันจะแสดงให้เห็นถึงการบรรลุตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตรที่วางไว้ ผู้เรียนมีคุณภาพตามกรอบมาตรฐานของหลักสูตร และเกณฑ์มาตรฐานที่เกี่ยวข้อง ส่งผลต่ออัตลักษณ์และเอกลักษณ์ของบัณฑิตตามที่มหาวิทยาลัยได้แสดงไว้ในแผนยุทธศาสตร์

7. ผลสะท้อนกลับ

ผลการร้องเรียนเกี่ยวกับกระบวนการเรียนการสอนของผู้มีส่วนได้เสีย ได้รับการปรับปรุงแก้ไขเพื่อนำไปสู่การปฏิบัติที่ดีในรอบปีถัดไป